

Hodnocení

diplomové práce Blanky Ivaničové „Právní otázky nabývání nemovitostí ^{cizinci} v České republice“

Diplomová práce je věnována oblasti cizineckého práva, a to v současné době velmi aktuální problematice nabývání nemovitostí cizinci v ČR. Záměrem diplomantky, jak uvádí na s. 5, je zejména postihnout liberalizaci devizového režimu v souvislosti s členstvím ČR v Evropské unii s tím, že devizový zákon prozatím vykazuje základní nedostatky, a je tedy v rozporu se smluvními závazky České republiky. Když mne diplomantka oslovila s žádostí o vedení této práce, byla jsem trochu na rozpacích, protože jsem toto téma považovala za příliš úzké a možná i zpolitizované. Nicméně způsob zpracování mne mile překvapil a musím uznat, že i na toto poměrně úzké téma lze vytvořit práci poměrně slušné úrovně.

Diplomová práce je specificky rozčleněna, sestává ze sedmi částí (kapitol), z nichž první je Úvodem a poslední Závěrem. Diplomantka sama v první kapitole uvádí, že téma spadá pod předmět mezinárodního práva soukromého (což je v mezinárodním srovnání ne zcela standardní - dodávám já), součástí této práce je proto i obecné pojednání o mezinárodním právu soukromém, dále pak otázky pobytu cizinců a úvod do problematiky vlastnického práva.

Druhá kapitola, nazvaná „Obecně o mezinárodním právu soukromém“, stručně uvádí pojem a základní prameny mezinárodního práva soukromého v ČR. Třetí kapitola se zabývá cizineckým právem. Na s. 16 diplomantka uvádí, že aplikace ustanovení § 32/2 ZMPS vůči příslušníkovi EU by se mohla dostat do rozporu s komunitárním právem, konkrétně čl. 12 SES (s odvoláním na učebnici L. Tichého a kol. „Evropské právo“). Toto tvrzení by měla blíže vysvětlit při ústní obhajobě. V této partii je podrobně popsána právní úprava cizineckých režimů z hlediska českých předpisů, a to v kritickém pohledu. Diplomantka však někdy zbytečně cituje autory, kteří se tomuto tématu věnují a kteří někdy spíše popisují a citují právní předpisy nebo relevantní rozhodnutí. Chtělo by to tedy, pokud diplomantka hodlá v práci pokračovat, spíše jít do pramenů a samostatněji hledat vlastní formulace. To je spíše

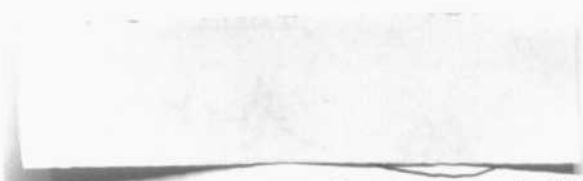
doporučení z mé strany do budoucna. Jinak je v pořádku, že diplomantka poctivě cituje (ale možná i tam, kde by nemusela a kde by naopak měla být samostatnější).

Čtvrtá kapitola se věnuje vymezení pojmu nemovitost. Zde bych pouze připomněla, že naše přední civilistka se nejmenuje Knapovová (*passim*), ale Knappová. Následující kapitola vymezuje vlastnické právo. Šestá kapitola podrobněji rozebírá nabývání nemovitostí. Tuto kapitolu hodnotím zvláště pozitivně, je určitě těžištěm celé práce. Ke s. 46: diplomantka by měla blíže vysvětlit, proč je současná úprava privatizace státních zemědělských pozemků v rozporu s b. 2/2 Aktu o přistoupení, když občané ze třetích států mají horší režim zacházení než (zatím) občané EU, a to v rozporu s platným primárním právem EU. Práce se dále zabývá připravovanou novelizací devizového zákona, kterou diplomantka hodnotí kriticky. Při ústní obhajobě by se měla k těmto svým tvrzením vrátit a zhodnotit eventuální další vývoj, k němuž došlo od napsání této práce.

Práce ústí ve stručný závěr, v němž diplomantka opět uvádí význam současných i budoucích opatření v oblasti nabývání nemovitostí cizinci. Zajímalo by mne, zda jsou podle názoru diplomantky reálné tlaky českých subjektů podnikajících v zemědělství na prosazení změn ve prospěch českých osob.

Práce je napsána solidně, diplomantka používá pouze českou literaturu, což však s sebou nese již samotné téma, které je orientováno na české právo. K otázkám a připomínkám by se měla vyjádřit při ústní obhajobě.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.



Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 11.7.2007